

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 126/22

U Luxembourg 14. srpnja 2022.

Presuda Suda u spojenim predmetima C-59/18, Italija/Vijeće i C-182/18, Comune di Milano/Vijeće, u spojenim predmetima C-106/19, Italija/Vijeće i Parlament i C-232/19, Comune di Milano/Parlament i Vijeće i u predmetu C-743/19, Parlament/Vijeće

Utvrđivanje sjedišta EMA-e i ELA-e: za odlučivanje o tome nadležan je zakonodavac Unije, a ne države članice

Odluke predstavnika država članica o određivanju novog sjedišta EMA-e i sjedišta ELA-e politički su akti koji nemaju obvezujuće pravne učinke te stoga ne mogu biti predmet tužbe za poništenje

Dana 20. studenoga 2017. predstavnici vlada država članica odabrali su grad Amsterdam kao novo mjesto sjedišta Europske agencije za lijekove (EMA) umjesto Londona.

U lipnju 2019. također su odlučili da će novoosnovano Europsko nadzorno tijelo za rad (ELA) imati sjedište u Bratislavi.

Italija i Comune di Milano osporavaju odluku predstavnika vlada država članica o utvrđivanju sjedišta EMA-e u Amsterdamu (C-59/18 i C-182/18), te Uredbu br. 2018/1718¹ kojom je, nakon donošenja navedene odluke, utvrđeno to sjedište u tom gradu (C-106/19 i C-232/19). Sa svoje strane, Europski parlament osporava odluku predstavnika država članica o utvrđivanju sjedišta ELA-e u Bratislavi (C-743/19).

U svojim današnjim presudama **Sud, odlučujući u velikom vijeću, odbacuje sve tužbe.**

Sud najprije podsjeća na to da akti koje su zajednički donijeli predstavnici vlada država članica ne mogu biti povrgnuti nadzoru zakonitosti koji provodi sud Unije na temelju članka 263. UFEU-a.

Također je nužno da takav akt ne predstavlja zapravo odluku koju je Vijeće donijelo kao institucija Unije.

U tim okolnostima Sud najprije ispituje jesu li za utvrđivanje sjedišta tijela, ureda i agencija Unije nadležni predstavnici vlada država članica koji odlučuju zajedničkom suglasnošću na temelju pravila iz članka 341. UFEU-a ili je za to nadležan zakonodavac Unije.

Sud presuđuje da se članak 341. UFEU-a ne primjenjuje na određivanje mjesta sjedišta tijela, ureda ili agencije Unije, kao što su EMA i ELA.

Stoga je za odlučivanje o utvrđivanju mjesta sjedišta EMA-e i ELA-e nadležan zakonodavac Unije, koji u tu svrhu mora postupati u skladu s postupcima predviđenima relevantnim materijalnopравnim odredbama Ugovorâ.

Nadalje, Sud smatra **da se odluke predstavnika vlada država članica, donesene u studenome 2017. i lipnju**

¹ Uredba (EU) 2018/1718 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 726/2004 u pogledu mjesta sjedišta Europske agencije za lijekove (SL 2018., L 291, str. 3.)

2019., kojima se određuju novo sjedište EMA-e te sjedište ELA-e ne mogu smatrati aktima Vijeća. Naprotiv, te odluke predstavljaju akte koje su kolektivno i zajedničkom suglasnošću donijeli ti predstavnici vlada.

Budući da su predmetne odluke donijele države članice u području u kojem se Ugovorima ne predviđa njihovo djelovanje, one su lišene svakog obvezujućeg pravnog učinka u pravu Unije. Riječ je o političkim odlukama **država članica, koje ne mogu biti predmet tužbe za poništenje na temelju članka 263. UFEU-a.**

Što se tiče tužbi podnesenih protiv **Uredbe 2018/1718, Sud odbacuje sve argumente koje su istaknuli Comune di Milano i talijanska vlada, a koji se temelje na povredi ovlasti Parlamenta te na nezakovitosti te uredbe koja proizlazi iz navodne nepravilnosti postupka u kojem je donesena odluka predstavnika država članica od 20. studenoga 2017. da grad Amsterdam postane novo sjedište EMA-e.**

S tim u vezi, Sud presuđuje da je ta odluka akt političke suradnje koji nije obvezujuće prirode koja bi mogla ograničiti diskrecijsku ovlast zakonodavca Unije. **Stoga se ne može smatrati da je Parlament u predmetnom slučaju, time što je smatrao da je vezan predmetnom odlukom, odustao od izvršavanja svojih zakonodavnih nadležnosti.**

Sud dodaje da se Parlament, u slučaju neslaganja s političkom odlukom država članica o premještanju sjedišta EMA-e u Amsterdam, mogao usprotiviti tomu da se ta odluka odrazi u zakonodavnom aktu Unije.

NAPOMENA: Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt se poništava. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

Cjelovit tekst presuda ([C-59/18 i C-182/18](#), [C-106/19 i C-232/19](#), i [C-743/19](#)) objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presuda nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Ostanite povezani!

